III

(Přípravné akty)

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 16. února 2022

k návrhu nařízení, kterým se zřizuje Orgán pro boj proti praní peněz a financování terorismu

(CON/2022/4)

(2022/C 210/05)

Úvod a právní základ

Evropská komise přijala dne 20. července 2021 návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Orgán pro boj proti praní peněz a financování terorismu a mění nařízení (EU) č. 1093/2010, (EU) č. 1094/2010 a (EU) č. 1095/2010 ([1]) (dále jen „nařízení o AMLA“).

Evropská centrální banka (ECB) má za to, že navrhované nařízení spadá do oblasti její působnosti, ačkoli nebyla k navrhovanému nařízení konzultována. Uplatňuje proto své právo předkládat stanoviska příslušným orgánům Unie v záležitostech spadajících do oblasti působnosti ECB, které je zakotveno v čl. 127 odst. 4 druhé větě Smlouvy o fungování Evropské unie. Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 127 odst. 4 a čl. 282 odst. 5 Smlouvy, neboť nařízení o AMLA obsahuje ustanovení, která mají vliv na úkoly ECB týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi podle čl. 127 odst. 6 Smlouvy. V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

Obecné připomínky

1. **Shrnutí a úvodní poznámky**

1.1. ECB vítá balíček čtyř legislativních návrhů, včetně nařízení o AMLA, který Komise zveřejnila dne 20. července 2021 s cílem posílit pravidla Unie týkající se boje proti praní peněz a financování terorismu (AML/CFT). Toto stanovisko se zabývá nařízením o AMLA. Zbývající tři legislativní návrhy – a) návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu ([2]) (dále jen „AMLR1“); b) návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o mechanismech, které mají členské státy zavést za účelem předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, a o zrušení směrnice (EU) 2015/849 ([3]) (dále jen „AMLD6“) a c) návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a některých kryptoaktiv (přepracované znění) ([4]) – jsou předmětem samostatných stanovisek ECB.

([1]) COM(2021) 421 final.
([2]) COM(2021) 420 final.
([3]) COM(2021) 423 final.
([4]) COM(2021) 422 final.

1.2. Jak již bylo dříve uvedeno ([5]), ECB důrazně podporuje unijní režim, který zajistí, aby členské státy, orgány a subjekty Unie, jakož i povinné osoby v EU měly k dispozici účinné nástroje pro boj proti zneužívání finančního systému Unie k praní peněz nebo financování terorismu. ECB vyjádřila plnou podporu předchozí fázi harmonizačního úsilí ([6]), v níž byl posílen mandát Evropského orgánu pro bankovnictví (EBA) v oblasti AML/CFT, a vítá pokračování tohoto procesu v podobě zřízení Orgánu pro boj proti praní peněz a financování terorismu (AMLA).

1.3. ECB není svěřen úkol vykonávat dohled nad úvěrovými institucemi v souvislosti s předcházením využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu. Ustanovení čl. 127 odst. 6 Smlouvy ani neumožňuje, aby byly ECB svěřeny pravomoci dohledu v oblasti AML/CFT, neboť jasně omezuje úkoly v oblasti dohledu, které mohou být ECB svěřeny, na obezřetnostní dohled. Výsledky dohledu v oblasti AML/CFT je však třeba brát v potaz při plnění úkolů ECB v oblasti obezřetnostního dohledu, kdy ECB zohledňuje získané informace v rámci příslušných činností obezřetnostního dohledu, včetně postupů hodnocení a přezkumu v oblasti dohledu, posuzování přiměřenosti systémů, procesů a mechanismů správy a řízení institucí a posuzování způsobilosti členů vedoucích orgánů dohlížených subjektů. V souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ([7]) jsou orgány dohledu nad úvěrovými a finančními institucemi v oblasti AML/CFT, orgány obezřetnostního dohledu a finanční zpravodajské jednotky členských států povinny vzájemně úzce spolupracovat v rámci svých pravomocí a vzájemně si poskytovat informace, jež jsou relevantní pro plnění jejich příslušných úkolů.

1.4. ECB je připravena spolupracovat s AMLA a přispívat k legislativnímu procesu, mimo jiné sdílením svých zkušeností jakožto orgánu obezřetnostního dohledu na úrovni Unie, pokud tyto zkušenosti mohou být relevantní pro budování dohledu v oblasti AML/CFT na úrovni Unie.

1.5. Zřízení orgánu pro boj proti praní peněz a financování terorismu na úrovni Unie je důležitým krokem k zajištění harmonizovanějšího uplatňování unijních požadavků v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu v celé EU. Ze zkušeností ECB vyplývá, že má-li orgán obezřetnostního dohledu na úrovni Unie usnadnit sbližování postupů dohledu ve více členských státech, musí mu být přiznána dostatečná míra odpovědnosti, a to jak za přímý dohled, tak za dozor nad činností dohledu. Této odpovědnosti by měly odpovídat náležité pravomoci v oblasti dohledu. Nařízení o AMLA předpokládá, že kromě přímých pravomocí v oblasti dohledu, které budou na počátku vykonávány nad relativně omezenou skupinou povinných osob, bude AMLA provádět pravidelná hodnocení a srovnávací hodnocení orgánů finančního a nefinančního dohledu v oblasti AML/CFT. To orgánu AMLA pomůže identifikovat osvědčené postupy na vnitrostátní úrovni, které bude moci jednak využít při vlastním přímém dohledu a jednak je zohlednit v doporučeních nebo jiných regulačních produktech určených orgánům pro AML/CFT jednotlivých členských států, jejichž zástupci se budou rovněž účastnit generální rady AMLA. Vyšší úroveň harmonizace a konzistentnosti dohledu v oblasti AML/CFT bude přínosem i pro obezřetnostní dohled.

([5]) Viz stanovisko Evropské centrální banky ze dne 4. února 2005 na žádost Rady Evropské unie k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz, včetně financování terorismu (CON/2005/2) (Úř. věst. C 40, 17.2.2005, s. 9), stanovisko Evropské centrální banky ze dne 17. května 2013 k návrhu směrnice o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu a k návrhu nařízení o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků (CON/2013/32) (Úř. věst. C 166, 12.6.2013, s. 2), stanovisko Evropské centrální banky ze dne 12. října 2016 k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/101/ES (CON/2016/49) (Úř. věst. C 459, 9.12.2016, s. 3) a stanovisko Evropské centrální banky CON/2018/55 ze dne 7. prosince 2018 k pozměněnému návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) č. 1093/2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví) a související právní akty (CON/2018/55) (Úř. věst. C 37, 30.1.2019, s. 1). Všechna stanoviska ECB jsou zveřejněna na internetových stránkách EUR-Lex.

([6]) Viz odstavec 1.1 stanoviska ECB CON/2018/55.

([7]) Viz čl. 117 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

Konkrétní připomínky

2. **Rozsah přímého a nepřímého dohledu AMLA**

2.1. Kritéria pro určení vybraných povinných osob, které budou podléhat přímému dohledu AMLA ([8]), jsou poměrně přísná a dokumenty připojené k legislativnímu návrhu Komise předpokládají, že tato kritéria splní pouze přibližně 12 až 20 povinných osob. Kolik z těchto subjektů by mělo být institucemi, které spadají do oblasti působnosti přímého obezřetnostního dohledu ECB podle nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ([9]), není odhadováno. V případě významných dohlížených subjektů ([10]), které podléhají přímému dohledu ECB a které tato kritéria splní, se AMLA stane protějškem ECB pro výměnu informací a spolupráci v rámci každodenního dohledu, posuzování vhodnosti (členů řídících orgánů) a „společných postupů" ([11]), které zahrnují posuzování žádostí o udělení povolení k zahájení činnosti úvěrové instituce, odnětí těchto povolení a posuzování nabývání nebo zcizování kvalifikovaných účastí. Pokud méně významné dohlížené subjekty ([12]) splňují kritéria vymezená v nařízení o AMLA, bude spolupráce mezi ECB a AMLA omezena na příslušné aspekty společných postupů.

2.2. ECB bere na vědomí navrhovaný omezený rozsah přímého dohledu AMLA s ohledem na rozpočtová omezení návrhu. Podle zkušeností ECB je přínosné, aby měl přímý dohled na úrovni Unie široký záběr a aby instituce, které se stanou předmětem přímého dohledu, byly vybírány na základě objektivních a transparentních kritérií. ECB by proto důrazně podpořila změnu kritérií pro určení vybraných povinných osob tak, aby výsledkem tohoto procesu byl širší soubor povinných osob podléhajících přímému dohledu AMLA, který by mohl zahrnovat povinné osoby se sídlem v každém členském státě, čímž by se podpořila společná kultura dohledu a sbližování postupů dohledu v oblasti AML/CFT. Tím se rovněž sníží riziko arbitráže. V případě jednotného mechanismu dohledu byl tento cíl usnadněn kritérii pro výběr významných dohlížených subjektů, kdy nařízení (EU) č. 1024/2013 vyžaduje, aby ECB plnila úkoly přímého dohledu ve vztahu ke třem nejvýznamnějším úvěrovým institucím v každém zúčastněném členském státě, neodůvodňují-li zvláštní okolnosti jiný postup ([13]). Vzhledem k tomu, že nařízení o AMLA stanoví poměrně přísná kritéria výběru založená na posouzení rizik, zveřejnění seznamu vybraných povinných osob, jak se předpokládá v uvedeném návrhu, by se rovnalo nepřímému zveřejnění skutečnosti, že vybrané dohlížené subjekty vykazují vysoké riziko praní peněz a financování terorismu, což jsou v současné době důvěrné informace, které jsou sdíleny pouze mezi příslušnými orgány na základě zásady „vědět jen to nejnutnější". Objektivní kritéria založená na posouzení rizik, která by nevedla k nepřímému zveřejnění těchto důvěrných informací v oblasti dohledu, by byla vhodnější, neboť by nevysílala nezamýšlené signály trhům ani nevytvářela riziko poškození dobré pověsti vybraných povinných osob, nad nimiž vykonává přímý dohled AMLA. Kromě toho by mělo být doplněno ustanovení, které zajistí, aby orgán AMLA a příslušné orgány obezřetnostního dohledu v Unii vzájemně komunikovaly během procesu posuzování pro účely výběru povinných osob před zveřejněním seznamu vybraných povinných osob. To by orgánům obezřetnostního dohledu umožnilo předem analyzovat možné obezřetnostní důsledky rizik spojených s těmito subjekty.

2.3. Hlavními protějšky ECB budou ve vztahu k téměř všem významným a méně významným dohlíženým subjektům i nadále vnitrostátní dohlížitelé nad úvěrovými a finančními institucemi v oblasti AML/CFT a finanční zpravodajské jednotky. ECB konstatuje, že informace, které ECB poskytují jednotlivé orgány dohledu v oblasti AML/CFT od roku 2019, kdy byla v návaznosti na legislativní změny zavedené směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ([14]) zahájena systematická spolupráce mezi vnitrostátními orgány dohledu v oblasti AML/CFT a ECB, jsou poněkud různorodé. To ztěžuje důsledné zohledňování výsledků dohledu v oblasti AML/CFT v rámci úkolů obezřetnostního dohledu. V tomto ohledu ECB vítá úlohu, kterou bude AMLA hrát při posilování harmonizace posuzování rizik praní peněz a financování terorismu a dalších úkolů dohledu v oblasti AML/CFT prováděných příslušnými orgány v členských státech. Konkrétně je důležité dosáhnout vysoké úrovně harmonizace metodik,

([8]) Viz články 12 a 13 nařízení o AMLA.

([9]) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

([10]) Ve smyslu čl. 2 bodu 16 nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1).

([11]) Ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu.

([12]) Ve smyslu čl. 2 odst. 7 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu.

([13]) Viz čl. 6 odst. 4 nařízení (EU) č. 1024/2013.

([14]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/843 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2015/849 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu a směrnice 2009/138/ES a 2013/36/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 43).

které má orgán AMLA vypracovat pro klasifikaci profilů přirozeného a zbytkového rizika povinných osob, neboť obě tyto metodiky budou mít dopad na konzistentnost informací, které budou poskytovány pro účely obezřetnostního dohledu a v rámci něj zohledňovány.

2.4. S ohledem na budoucí přezkumy, které má Komise podle nařízení o AMLA ([15]) provádět, by ECB v budoucnu uvítala rozšíření oblasti působnosti úkolů AMLA v oblasti přímého dohledu na širší podskupinu subjektů, nad nimiž ECB vykonává přímý dohled. To by mohlo vést k větší konzistentnosti dohledových hodnocení těchto institucí v oblasti AML/CFT, a přispět tak rovněž k podpoře obezřetnostního dohledu, jenž některá z těchto hodnocení využívá jako vstupní informace.

3. **Spolupráce mezi AMLA a ECB**

3.1. Nařízení o AMLA upravuje spolupráci mezi AMLA a orgány, které se nezabývají bojem proti praní peněz a financování terorismu (orgány jiné než orgány pro AML/CFT) ([16]). ECB vítá skutečnost, že uvedený pojem zahrnuje čtyři typy orgánů, včetně ECB jako orgánu obezřetnostního dohledu ([17]). Pokud jde o usnadnění výměny informací mezi dohlížiteli v oblasti AML/CFT a orgány obezřetnostního dohledu, hlavní přidanou hodnotou AMLA by skutečně mohla být možnost zlepšit stávající spolupráci spíše než vytvořit další úroveň výměny informací mezi jinými orgány. V této souvislosti by měla být doplněna obecná povinnost orgánu AMLA zajistit přiměřené a účinné využívání nástrojů spolupráce s cílem minimalizovat zpravodajskou zátěž orgánů, které s dohlížiteli v oblasti AML/CFT spolupracují prostřednictvím více kanálů, mimo jiné prostřednictvím kolegií AML/CFT, databáze AML/CFT a dohod o spolupráci.

3.2. Podle nařízení o AMLA je AMLA povinna spolupracovat s orgány jinými než orgány pro AML/CFT, je-li to nezbytné pro plnění úkolů AMLA ([18]). Toto ustanovení by mělo být obecnější a odkaz na úkoly AMLA by měl být odstraněn. Spolupráce musí ze své podstaty zohledňovat úkoly všech zúčastněných orgánů. Proto například nařízení (EU) č. 1024/2013 ([19]) vyžaduje, aby ECB spolupracovala s orgány, které jsou součástí Evropského systému dohledu nad finančním trhem, a směrnice 2013/36/EU ([20]) vyžaduje, aby orgány v oblasti AML/CFT a orgány obezřetnostního dohledu sdílely informace, které jsou relevantní pro úkoly přijímajícího orgánu, nehledě na to, zda je takové sdílení informací rovněž nezbytné pro plnění úkolů orgánu, který informace poskytuje. I když v mnoha případech lze takovou nezbytnost identifikovat, ne vždy tomu tak je. Je proto vhodnější nahradit odkaz na úkoly AMLA obecnějším odkazem, který vyžaduje, aby AMLA spolupracoval s orgány jinými než orgány pro AML/CFT v rámci svého mandátu, s cílem zajistit, aby ostatní dotčené orgány mohly požadovat pouze relevantní formy spolupráce. To je obzvláště relevantní pro orgány obezřetnostního dohledu, jako je ECB, vzhledem k jejich povinnosti zohlednit dohledové informace z oblasti AML/CFT ve svých obezřetnostních hodnoceních.

3.3. Nařízení o AMLA upravuje předávání informací z databáze AML/CFT, kterou má AMLA podle uvedeného nařízení zřídit ([21]). ECB vychází z toho, že tato nová databáze nahradí databázi nedostatků souvisejících s bojem proti praní peněz a financování terorismu, kterou měl orgán EBA vytvořit podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ([22]). Tyto dvě databáze se v řadě ohledů liší. Zatímco orgán EBA byl povinen poskytovat informace z databáze orgánům obezřetnostního dohledu i z vlastního podnětu ([23]), AMLA je povinen tak učinit pouze na žádost orgánů obezřetnostního dohledu ([24]). Nařízení o AMLA by mělo být změněno tak, aby se zajistilo, že AMLA bude poskytovat informace dohlížitelům v oblasti AML/CFT i orgánům jiným než orgánům pro AML/CFT také z vlastního podnětu. Pokud orgán dohledu neví o existenci příslušných informací, nebude moci si je podle nařízení o AMLA vyžádat ([25]).

([15]) Viz článek 88 nařízení o AMLA.
([16]) Viz článek 78 nařízení o AMLA.
([17]) Viz článek 2 nařízení o AMLA.
([18]) Viz čl. 78 odst. 1 nařízení o AMLA.
([19]) Viz čl. 3 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013.
([20]) Viz čl. 117 odst. 5 směrnice 2013/36/EU.
([21]) Viz článek 11 a čl. 78 odst. 3 nařízení o AMLA.
([22]) Viz článek 9a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).
([23]) Viz čl. 9a odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010.
([24]) Viz čl. 11 odst. 1, který odkazuje pouze na finanční dohlížitele v oblasti AML/CFT, a čl. 11 odst. 4 nařízení o AMLA.
([25]) Viz čl. 11 odst. 4 nařízení o AMLA.

3.4. Pokud jde o databázi AML/CFT, nařízení o AMLA vymezuje druhy informací, které mají dohlížitelé v oblasti AML/CFT do databáze předávat ([26]), přičemž většina z nich se překrývá s informacemi, které jsou dohlížitelé v oblasti AML/CFT povinni v souladu s čl. 117 odst. 5 směrnice 2013/36/EU sdílet též s příslušnými orgány obezřetnostního dohledu. V souladu s duchem stávajících ustanovení o centrální databázi AML/CFT podle nařízení (EU) č. 1093/2010 by šířeji dostupné datové centrum mohlo poskytnout cennou službu při posilování spolupráce mezi orgány obezřetnostního dohledu a mechanismem dohledu v oblasti AML/CFT, například na základě digitálních řešení, která jsou již k dispozici orgánům dohledu EU (např. pro účely spolupráce mezi jednotným mechanismem dohledu a jednotným mechanismem pro řešení krizí). Tím by se minimalizovala duplicita a zátěž pro dohlížitele v oblasti AML/CFT, kteří by jinak museli stejné informace poskytovat dvakrát, a to jak do databáze podle nařízení o AMLA, tak příslušným orgánům obezřetnostního dohledu v souladu s čl. 117 odst. 5 směrnice 2013/36/EU.

3.5. Nařízení o AMLA vyžaduje, aby dohlížitelé v oblasti AML/CFT předávali do databáze doporučení poskytnutá jiným „vnitrostátním" orgánům v souvislosti s povolovacími řízeními, odnětím povolení a posuzováním způsobilosti a bezúhonnosti akcionářů nebo členů řídících orgánů jednotlivých povinných osob ([27]). Slovo „vnitrostátní" by mělo být vypuštěno, neboť v souladu se směrnicí 2013/36/EU ([28]) a směrnicí AMLD6 ([29]) budou dohlížitelé v oblasti AML/CFT v této souvislosti poskytovat informace nejen vnitrostátním orgánům, ale také ECB.

3.6. Nařízení o AMLA vyžaduje, aby AMLA v případě potřeby uzavřel memoranda o porozumění s orgány, které se nezabývají bojem proti praní peněz a financování terorismu ([30]). Podmínka „v případě potřeby" je užitečná, neboť již existuje několik platforem pro spolupráci mezi dohlížiteli v oblasti AML/CFT a orgány obezřetnostního dohledu. ECB spolupracuje s dohlížiteli v oblasti AML/CFT z členských států Evropského hospodářského prostoru rovněž na základě dohody, kterou ECB podepsala dne 10. ledna 2019 ([31]) v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ([32]) (dále jen „dohoda o boji proti praní peněz"). Dohoda o boji proti praní peněz má více než 50 signatářů (v každém členském státě je totiž obvykle více než jeden dohlížitel nad úvěrovými a finančními institucemi v oblasti AML/CFT) a umožňuje dvoustrannou spolupráci mezi ECB a každým z dohlížitelů v oblasti AML/CFT, který je signatářem této dohody. Vzhledem k dvoustranné povaze této spolupráce a vzhledem k tomu, že dohled v rámci celé skupiny podle směrnice (EU) 2015/849 probíhá na základě jiných zásad než konsolidovaný dohled podle směrnice 2013/36/EU, se ukázalo, že dohoda o boji proti praní peněz není tak příhodná a účinná jako jiné nástroje, které umožňují vícestrannou spolupráci, jako jsou kolegia AML/CFT. Ačkoli dohoda o boji proti praní peněz umožňuje orgánu AMLA snadno se k této dohodě připojit a nařízení o AMLA rovněž umožňuje, aby AMLA uzavřel s ECB zvláštní dohodu, ECB vítá flexibilitu nařízení o AMLA, pokud jde o posouzení potřeby tak učinit s ohledem na dostupnost jiných nástrojů spolupráce, které by mohly umožnit účinnější mnohostrannou spolupráci, a to i s cílem dosáhnout toho, aby byl AMLA více než jen dalším aktérem v procesu výměny informací s ECB.

3.7. Nařízení o AMLA dále vyžaduje, aby AMLA zajistil účinnou spolupráci a výměnu informací mezi všemi finančními dohlížiteli v systému dohledu v oblasti AML/CFT a příslušnými orgány jinými než orgány pro AML/CFT ([33]). ECB toto ustanovení vítá, neboť v posledních letech vznikla celá řada platforem pro výměnu informací mezi dohlížiteli v oblasti AML/CFT a orgány obezřetnostního dohledu, jejichž vzájemná interakce není vždy jasná. Výše uvedené orgány dohledu jsou například povinny vyměňovat si informace nejen přímo mezi sebou, ale také prostřednictvím databáze AML/CFT, kterou spravuje orgán EBA. Toto ustanovení o zajištění účinné spolupráce by mělo být rozšířeno i na finanční zpravodajské jednotky a nefinanční dohlížitele v oblasti AML/CFT. Finanční zpravodajské jednotky a orgány obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi jsou již povinny spolupracovat v souladu se směrnicí 2013/36/EU. Vzhledem k tomu, že generální rada AMLA zahrnuje rovněž finanční zpravodajské jednotky všech členských států a jelikož je AMLA povinen provozovat podpůrný a koordinační mechanismus finančních

([26]) Viz čl. 11 odst. 2 nařízení o AMLA.
([27]) Viz čl. 11 odst. 2 písm. d) nařízení o AMLA.
([28]) Viz čl. 117 odst. 5 směrnice 2013/36/EU.
([29]) Viz čl. 48 odst. 1 AMLD6.
([30]) Viz čl. 78 odst. 2 nařízení o AMLA.
([31]) Viz mnohostranná dohoda o praktických postupech pro výměnu informací podle čl. 57a odst. 2 směrnice (EU) 2015/849.
([32]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).
([33]) Viz čl. 78 odst. 3 nařízení o AMLA.

zpravodajských jednotek ([34]), doplnění finančních zpravodajských jednotek do oblasti působnosti tohoto ustanovení se jeví opodstatněné. Orgány obezřetnostního dohledu mohou být povinny spolupracovat s nefinančními dohlížiteli v oblasti AML/CFT, pokud jsou nefinanční povinné osoby, například poskytovatelé služeb souvisejících s kryptoaktivy, součástí stejné skupiny jako úvěrové nebo finanční instituce. V obecnějším kontextu spolupráce s nefinančními dohlížiteli a – a jak navrhuje ECB v samostatném stanovisku týkajícím se AMLR1 a AMLD6 - by mohla být zavedena obecná zlepšení, pokud jde o povolení ke sdílení informací pro dohlížitele v oblasti AML/CFT, aby mohli sdílet informace s širším okruhem dalších orgánů. Tímto zlepšením by se prostřednictvím nařízení o AMLA ([35]) automaticky rozšířilo oprávnění AMLA ke sdílení důvěrných informací s jinými orgány.

3.8. Vzhledem k tomu, že některé regulační produkty, jako jsou obecné pokyny nebo technické normy, mohou být určeny jak dohlížitelům v oblasti AML/CFT, tak i orgánům obezřetnostního dohledu nebo jiným orgánům, anebo se mohou těchto orgánů dotýkat, je důležité, aby AMLA při vypracovávání těchto regulačních produktů spolupracoval s orgánem EBA, Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy (ESMA) a Evropským orgánem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA). Obecný požadavek, aby AMLA spolupracoval s orgánem EBA ([36]), by měl být změněn tak, aby zahrnoval konkrétní odkaz na spolupráci při vypracovávání těchto regulačních produktů, podobně jako navrhuje Komise v případě spolupráce mezi AMLA a Evropským sborem pro ochranu osobních údajů ([37]).

4. **Postupy uplatňované při přímém a nepřímém dohledu**

4.1. Podobně jako v případě plnění úkolů ECB v oblasti obezřetnostního dohledu se navrhuje, aby AMLA při plnění svých úkolů přímého dohledu v oblasti AML/CFT využíval společné týmy dohledu. Nařízení o AMLA stanoví, že společné dohledové týmy budou sestávat z pracovníků orgánu AMLA a z pracovníků finančních dohlížitelů v oblasti AML/CFT na vnitrostátní úrovni a že koordinátor společného dohledového týmu bude orgánem AMLA „delegován“ do finančního dohlížitele v oblasti AML/CFT v členském státě, v němž má vybraná povinná osoba sídlo, a to po dohodě příslušných finančních dohlížitelů ([38]). V průvodních dokumentech k legislativnímu návrhu se dále uvádí, že téměř všichni pracovníci AMLA, kteří budou součástí společných dohledových týmů, se budou fyzicky nacházet v členských státech. ECB v této souvislosti vychází z toho, že pojem „delegován“ ([39]) je třeba chápat tak, že koordinátor společného dohledového týmu bude pracovníkem AMLA, ale že jeho obvyklé pracoviště nebude v sídle AMLA, ale v členském státě, v němž má sídlo dohlížený subjekt. Pojem „delegován“ tedy v žádném případě neznamená přenesení pravomocí orgánu AMLA na vnitrostátního finančního dohlížitele v oblasti AML/CFT nebo na jakýkoli jiný orgán v rámci členských států. ECB dále konstatuje, že nařízení o AMLA pověřuje společné dohledové týmy dohledem na dálku i prováděním kontrol na místě.

4.2. ECB vítá, že jsou Výkonné radě AMLA svěřeny rozhodovací pravomoci v oblasti dohledu ve vztahu k vybraným povinným osobám, neboť jde o významný krok k posílení dohledu v oblasti AML/CFT v EU. I když ECB plně uznává, že dohled v oblasti AML/CFT může vyžadovat jiné uspořádání než obezřetnostní dohled, ráda by se podělila o své zkušenosti se zřízením společných týmů dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu. Společné týmy dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu rovněž řídí koordinátor společného týmu dohledu, který je vždy zaměstnancem ECB. Hlavní pracoviště koordinátora společného týmu dohledu se však nachází v sídle ECB ve Frankfurtu nad Mohanem, a nikoli v členském státě. Pokud jde o ostatní členy společných týmů dohledu, zahrnují jak zaměstnance ECB, tak zaměstnance vnitrostátních příslušných orgánů. Členové společných týmů dohledu, kteří jsou zaměstnanci ECB, působí rovněž v ECB, a nikoli v členských státech. Podle zkušeností ECB to jednak usnadňuje komunikaci v rámci instituce a sdílení osvědčených postupů a jednak pozitivně přispívá k vytváření společné kultury dohledu. V zájmu podnícení dialogu v rámci společného týmu dohledu o optimálních postupech dohledu pro každý z dohlížených subjektů navíc koordinátor společných týmů dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu zpravidla nepochází ze země, v níž má dohlížená banka své ústředí. Koordinátoři společných týmů dohledu jsou v zásadě jmenováni na období 3 až 5 let a mají se formou rotace pravidelně měnit (s přihlédnutím k tomu, že ne všichni členové společného týmu dohledu se mohou měnit současně).

([34]) Viz články 33 až 37 nařízení o AMLA.
([35]) Viz článek 75 nařízení o AMLA.
([36]) Viz čl. 77 odst. 1 nařízení o AMLA.
([37]) Viz čl. 77 odst. 2 nařízení o AMLA.
([38]) Viz článek 15 nařízení o AMLA.
([39]) Viz čl. 15 odst. 2 nařízení o AMLA.

4.3. Pokud jde o koncentraci úkolů vykonávaných na dálku a na místě v témže týmu, nezávislá funkce kontrol na místě spolu s pravidelným dialogem mezi týmy vykonávajícími dohled na dálku a na místě podle zkušeností ECB obohacuje kvalitu průběžného dohledu ECB. Tím se zejména zajistí, že stanovisko, které si společný tým dohledu vytvořil na základě dříve získaných informací, neovlivní závěry kontrol na místě. Jak je objasněno ve všeobecných zásadách ECB týkajících se provádění kontrol na místě a posuzování interních modelů, kontroly na místě doplňují průběžný dohled. ECB neustále disponuje důkladnou znalostí fungování úvěrové instituce prováděním průběžného dohledu na dálku, který se opírá především o informace vykázané úvěrovou institucí, přičemž prostřednictvím kontrol na místě kontroluje mimo jiné přesnost informací, které při provádění průběžného dohledu používá. Tým pro provádění kontroly na místě, včetně vedoucího mise, jedná nezávisle na společném týmu dohledu, ale ve spolupráci s ním. Po přijetí dohledového rozhodnutí o provedení kontroly je za jeho provedení výhradně odpovědný vedoucí mise, který odpovídá za vypracování zprávy, která obsahuje zjištění inspekčního týmu. Podle článku 144 nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu je ECB pověřena ustavením a složením týmů pro provádění kontrol se zapojením vnitrostátních příslušných orgánů ([40]). Kontrolní tým může být složen z kontrolorů ECB, pracovníků dohledu zaměstnaných vnitrostátním příslušným orgánem členského státu kontrolované právnické osoby, pracovníků dohledu z jiných vnitrostátních příslušných orgánů a také členů společného týmu dohledu nebo jiných osob pověřených ECB. Všichni členové týmu pracují bez ohledu na svůj původ jménem ECB pod vedením vedoucího mise. Člena společného týmu dohledu nelze jmenovat vedoucím mise. Ze zkušeností ECB vyplývá, že může být rovněž obtížné efektivně zajistit odpovídající personální obsazení týmu, který vykonává jak úkoly v oblasti dohledu na místě, tak i kontroly na dálku; co by mohlo být vnímáno jako dostatečné z hlediska zajištění každodenní činnosti, může vyústit v nedostatek pracovních sil, pokud se část týmu účastní kontroly na místě ([41]). Zapojení pracovníků dohledu z různých vnitrostátních příslušných orgánů do týmů provádějících kontroly na místě se navíc ukázalo jako klíčové pro vytvoření společného přístupu, pokud jde o činnosti na místě v rámci jednotného mechanismu dohledu.

4.4. Nařízení o AMLA stanoví pravomoci dohledu, které má AMLA ([42]) vůči vybraným povinným osobám podléhajícím jeho přímému dohledu a které doplňují pravomoci dohledu, které budou k dispozici všem vnitrostátním dohlížitelům v oblasti AML/CFT podle AMLD6 ([43]). AMLA bude rovněž moci prostřednictvím pokynů požadovat, aby vnitrostátní orgány finančního dohledu v oblasti AML/CFT využily své pravomoci za podmínek stanovených ve vnitrostátním právu a v souladu s nimi, pokud nařízení o AMLA nesvěřuje tyto pravomoci orgánu AMLA. Tyto pravomoci se částečně překrývají s pravomocemi ECB podle nařízení (EU) č. 1024/2013 a obecněji s pravomocemi orgánů obezřetnostního dohledu podle směrnice 2013/36/EU, například pokud jde o pravomoc vyhradit nebo omezit podnikání, operace nebo síť dohlížených subjektů ([44]) nebo pravomoc požadovat změny ve vedoucím orgánu dohlíženého subjektu ([45]). Určité překrývání pravomocí dohledu již existuje, pokud jde o pravomoci dohlížitelů v oblasti AML/CFT podle směrnice (EU) 2015/849 a prováděcích vnitrostátních právních předpisů. Toto překrývání pravomocí v oblasti dohledu vyžaduje spolupráci mezi orgány obezřetnostního dohledu a dohlížiteli v oblasti AML/CFT, aby se předešlo konfliktům a nezamýšleným důsledkům, včetně nekoordinované kumulace opatření dohledu určených téže úvěrové instituci. ECB je v tomto ohledu připravena spolupracovat s AMLA, jakož i s vnitrostátními dohlížiteli v oblasti AML/CFT. Kromě toho je důležité zajistit, aby před uložením správních sankcí a opatření povinným osobám, které podléhají dohledu i ze strany jiných orgánů, orgán AMLA koordinoval svá opatření v oblasti dohledu s ostatními příslušnými orgány, a zejména s příslušnými orgány obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi, pokud by tato opatření dohledu měla na tyto instituce dopad. V samostatném stanovisku k AMLD6 proto ECB navrhuje AMLD6 změnit tak, aby se omezily nežádoucí účinky potenciálně nekoordinovaného výkonu pravomocí dohledu ve vztahu k téže povinné osobě. S ohledem na příslušná ustanovení AMLR1, AMLD6 a nařízení o AMLA ([46]) vychází ECB z toho, že požadavek na koordinaci stanovený v AMLD6 by se vztahoval jak na vnitrostátní dohlížitele v oblasti AML/CFT, tak na AMLA.

([40]) Pojem „vnitrostátní příslušný orgán“ je definován v čl. 2 bodě 2 nařízení (EU) č. 1024/2013.

([41]) V rámci jednotného mechanismu dohledu představuje dohled na místě (tj. kontroly) zvláštní funkci, která je vykonávána prostřednictvím specializovaných struktur v ECB a vnitrostátních příslušných orgánech, včetně ad hoc „misí“ pro každou kontrolu, přičemž zaměstnanci musí mít specifické dovednosti a být k dispozici (dlouhá období mimo kancelář/domov). Pro představu o rozsahu této činnosti je třeba uvést, že jednotný mechanismus dohledu jako celek věnuje zvláštní funkci dohledu na místě, pokud jde o významné instituce, přibližně 40 % ekvivalentu plného pracovního úvazku přiděleného dohledu na dálku (prostřednictvím společných týmů dohledu).

([42]) Viz článek 20 nařízení o AMLA.

([43]) Viz článek 41 AMLD6.

([44]) Viz čl. 20 odst. 2 písm. d) nařízení o AMLA.

([45]) Viz čl. 41 odst. 1 písm. f) AMLD6.

([46]) Viz zejména čl. 20 odst. 3 nařízení o AMLA, který stanoví, že AMLA má rovněž pravomoci a povinnosti, které mají orgány dohledu podle příslušných právních předpisů Unie.

4.5. Pokud jde o úlohu orgánu AMLA v oblasti nepřímého dohledu, ECB vítá návrh pověřit AMLA úkolem nepřímého dohledu nad nevybranými povinnými osobami, neboť to přispěje ke sbližování dohledu a rovněž umožní orgánu AMLA požádat vnitrostátního finančního dohlížitele v oblasti AML/CFT, aby za výjimečných okolností přijal opatření v oblasti dohledu. Nařízení o AMLA v jasně vymezených případech rovněž umožňuje orgánu AMLA požádat Komisi o udělení povolení k převodu pravomocí v oblasti dohledu nad nevybranou povinnou osobou z vnitrostátního finančního dohlížitele v oblasti AML/CFT na orgán AMLA ([47]). AMLA může takovou žádost Komisi podat pouze v případě, že vnitrostátní dohlížitel v oblasti AML/CFT nevyhoví žádosti AMLA o přijetí rozhodnutí určeného povinné osobě. Ačkoli se v praxi mohou vyskytnout případy, kdy se vnitrostátní dohlížitel v oblasti AML/CFT a orgán AMLA dohodnou na převedení pravomocí dohledu, nařízení o AMLA nestanoví postup pro převedení pravomocí v jiných případech, než když vnitrostátní dohlížitel v oblasti AML/CFT žádosti AMLA nevyhoví. V tomto ohledu ECB konstatuje, že jak nařízení (EU) č. 1024/2013 (v případě ECB), tak nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ([48]) (v případě Jednotného výboru pro řešení krizí) umožňují převzetí pravomocí dohledu rovněž na žádost příslušného vnitrostátního orgánu ([49]). Tato možnost by měla být rovněž k dispozici v rámci systému dohledu v oblasti AML/CFT po dobu až tří let. Pokud by byla tato možnost zahrnuta do nařízení o AMLA, bylo by třeba analyzovat vhodné zapojení Komise do tohoto procesu, mimo jiné s přihlédnutím k omezením stanoveným v doktríně Meroni ([50]).

4.6. ECB vítá širokou škálu pravomocí a nástrojů, které má mít AMLA k dispozici k plnění své funkce v oblasti dohledu a k zajištění vysokých standardů dohledu v rámci Unie. ECB konstatuje, že soubor dohledových nástrojů AMLA v oblasti shromažďování informací týkajících se nevybraných povinných osob nezahrnuje některé nástroje, které má ECB k dispozici pro shromažďování informací týkajících se méně významných subjektů.

4.7. ECB má zkušenosti s tím, že účinný dohled vyžaduje rovnováhu mezi podporou sbližování dohledu a dohledem nad jednotlivými institucemi. Dohled nad jednotlivými institucemi je účinným nástrojem k posouzení účinnosti přístupů dohledu zavedených v různých členských státech a k tomu, aby nepřímý dohlížitel mohl v případě potřeby včas zasáhnout. ECB konstatuje, že podle nařízení o AMLA jsou finanční dohlížitelé povinni orgánu AMLA poskytovat informace o nevybraných povinných osobách pouze ve velmi omezeném počtu případů ([51]).

4.8. ECB by se ráda podělila o své zkušenosti s uspořádáním dohledu nad méně významnými subjekty v rámci jednotného mechanismu dohledu. Uvedený rámec stanoví, že ECB může vytvářet kategorie méně významných subjektů na základě jejich rizikovosti a dopadu a požadovat od vnitrostátních příslušných orgánů různé úrovně informací (např. předchozí oznámení pouze pro méně významné subjekty s vysokou prioritou, zatímco všechny méně významné subjekty spadají do působnosti každoročního podávání následných zpráv a oznamování zhoršení finanční situace). Tento přístup umožňuje, aby byla funkce dohledu přiměřená a prostředky se soustředily na nejkritičtější případy. Každoroční vykazování minimálního souboru informací o všech méně významných subjektech je rovněž užitečné pro plnění povinností v oblasti dohledu (např. pro horizontální přezkumy, posuzování situací specifických pro danou instituci nebo informovaný dialog s vnitrostátními příslušnými orgány). Kromě toho se ECB rovněž účastnila několika kontrol na místě týkajících se méně významných subjektů s cílem dále podpořit plnění své funkce dohledu.

4.9. Podle nařízení o AMLA ([52]) jsou finanční dohlížitelé povinni uvědomit orgán AMLA, pokud se situace nevybrané povinné osoby rychle a významně zhorší. Vzhledem k tomu, že tato kritéria jsou poměrně úzce a kumulativně vymezena, situace nevybrané povinné osoby, která se významně, ale nikoli rychle zhorší, nebo naléhavá situace vyžadující okamžitou pozornost, avšak bez rychlého a významného zhoršení (například pokud jsou zjištěna podstatná dlouhodobá porušení), by k takovému oznámení orgánu AMLA nevedly.

([47]) Viz článek 30 nařízení o AMLA.

([48]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1).

([49]) Viz čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení (EU) č. 1024/2013 a čl. 7 odst. 4 písm. b) nařízení (EU) č. 806/2014.

([50]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 13. června 1958, *Meroni v. Vysoký úřad*, C-9/56, ECLI:EU:C:1958:7; rozsudek Soudního dvora ze dne 14. května 1981, *Romano*, C-98/80, ECLI:EU:C:1981:104; rozsudek Soudního dvora ze dne 12. července 2005, *Alliance for Natural Health a další*, C-154/04 a C-155/04, ECLI:EU:C:2005:449 a rozsudek Soudního dvora ze dne 22. ledna 2014, *Spojené království v. Parlament a Rada*, C-270/12, ECLI:EU:C:2014:18.

([51]) Voz články 29 a 30 nařízení o AMLA.

([52]) Viz čl. 30 odst. 1 nařízení o AMLA.

4.10. Podobně jako správní revizní komise podle nařízení (EU) č. 1024/2013 byla v nařízení o AMLA ([53]) ustavena správní revizní komise AMLA. ECB konstatuje, že vedle tohoto modelu existují i další možné přístupy, jako je model používaný v rámci orgánů EBA, ESMA, EIOPA a Jednotného výboru pro řešení krizí, kdy odvolací orgány mimo jiné přijímají rozhodnutí závazná pro příslušné orgány, které následně přijmou konečná přezkoumaná rozhodnutí. Pro navržení řešení, které bude pro AMLA nejvhodnější, by proto mohlo být přínosné porovnat zkušenosti získané z fungování všech těchto modelů.

4.11. Pokud zásah AMLA v oblasti dohledu bude zahrnovat pokyny nebo žádosti určené vnitrostátním orgánům, mohou být důležitými faktory, které je třeba vzít v úvahu, rozdíly v jejich příslušných pravomocích a povinnostech podle vnitrostátních právních rámců, které vyplývají mimo jiné z vnitrostátních správních předpisů. V takových situacích by AMLA měl prospěch z pomoci vnitrostátních orgánů při analýze účinků a omezení těchto pokynů, včetně případné mimosmluvní odpovědnosti orgánů zapojených do přijímání opatření v oblasti dohledu. ECB chápe, že na tuto pomoc by se vztahovala obecná ustanovení o spolupráci obsažená v nařízení o AMLA ([54]).

5. **Struktura řízení AMLA a opatření pro zajištění kontinuity**

5.1. Generální rada AMLA bude mít dvě složení – složení pro dohled a složení pro finanční zpravodajské jednotky ([55]). Generální rada ve složení pro dohled připustí jako pozorovatele rovněž zástupce ECB jmenovaného Radou dohledu ECB a zástupce každého z evropských orgánů dohledu, pokud se projednávají záležitosti spadající do jejich příslušných mandátů.

5.2. ECB toto ustanovení vítá, neboť usnadní nezbytnou interakci mezi AML/CFT a obezřetnostní regulací a dohledem. V současné době ECB z hlediska obezřetnostního dohledu přispívá k práci Stálého výboru pro boj proti praní peněz a financování terorismu v rámci orgánu EBA ([56]). ECB chápe, že její úloha pozorovatele v AMLA prakticky nahradí její stávající úlohu pozorovatele ve Stálém výboru pro boj proti praní peněz a financování terorismu, neboť tento výbor zanikne ([57]). V této souvislosti by mělo být nařízení o AMLA ([58]) změněno tak, aby odkazovalo na „zástupce ECB“, a nikoli na „zástupce jmenovaného Radou dohledu ECB“. ECB uznává, že formulace použitá v tomto ustanovení vychází ze znění, které již bylo použito v nařízení (EU) č. 1093/2010 ([59]). Zapojení konkrétních orgánů ECB do procesu jmenování zástupců ECB však spadá do pravomoci těchto orgánů stanovené zejména Smlouvami, statutem ESCB a ECB a nařízením (EU) č. 1024/2013, a tudíž spadá do oblasti vnitřní organizace ECB. Nezdá se vhodné, aby nařízení o AMLA zasahovalo do vnitřní organizace ECB tím, že určí, který orgán ECB by měl být odpovědný za jmenování zástupce ECB.

5.3. ECB dále vítá skutečnost, že generální rada AMLA ve složení pro finanční zpravodajské jednotky bude zahrnovat také Evropský úřad pro boj proti podvodům, Europol, Eurojust a Úřad evropského veřejného žalobce a že nařízení o AMLA obsahuje požadavek, aby AMLA s těmito institucemi Unie spolupracoval ([60]). Posílená spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami a institucemi Unie s mandáty souvisejícími s trestním právem, kterou má AMLA zavést, je důležitým krokem vpřed zejména v boji proti organizované trestné činnosti.

Konkrétní pozměňovací návrhy k těm ustanovením navrhovaného nařízení, která ECB doporučuje změnit, jsou uvedeny v samostatném technickém pracovním dokumentu včetně příslušného odůvodnění. Technický pracovní dokument je k dispozici v anglickém jazyce na internetových stránkách EUR-Lex.

([53]) Viz články 60 až 63 nařízení o AMLA.
([54]) Viz čl. 7 odst. 2 pro všechny situace a čl. 14 odst. 2, pokud jde o dohled nad vybranými povinnými osobami.
([55]) Viz článek 46 nařízení o AMLA.
([56]) Viz čl. 9a odst. 7 nařízení (EU) č. 1093/2010.
([57]) Viz článek 86 nařízení o AMLA (které zrušuje články 9a, 9b a několik dalších ustanovení nařízení (EU) č. 1093/2010).
([58]) Viz čl. 46 odst. 4 nařízení o AMLA.
([59]) Viz čl. 9a odst. 8 nařízení (EU) č. 1093/2010.
([60]) Viz článek 80 nařízení o AMLA.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 16. února 2022.

Prezidentka ECB
Christine LAGARDE